

Pochva

Pochva se skládá ze zdobeného vrchního středního a spodního kování z čehož vrchní a spodní kování tvoří háčky trojúhelníkového tvaru pro uchycení závěsů kordíku. Prostor mezi záštitami je vyplněn lepenou semišovou nebo hlazenou kůží ve variacích hnědé nebo modré barvy. Všechny kovové části pochvy jsou pokoveny.

Závěsník

Závěsník byl vyroben z hnědé semišové nebo hlazené kůže tvořený dvěma posuvkami obdélníkových tvarů se stavěcími šroubky, které umožňují další případné nastavení závěsníku podle osobních potřeb například výška letce a podobně. Závěsník byl ukončen pružinovou karabinou. Všechny kovové části jsou pokoveny.

Míry kordíku

- celková délka kordíku v pochvě 400 mm
- délka kordíku bez pochvy 355 mm
- délka čepel 225 mm
- délka pochvy 265 mm
- šířka čepel 24 mm

Poznámka

Existuje československý letecký Kordík vzor 1927 takzvaná 2. Varianta od první varianty se liší

- střenky jílec jsou vykládány imitací slonové kosti bílé až krémové barvy
- čepel má na ríkasu vyraženo v jedné řadě směrem od spodní záštity písmeno Z1, lvíčka a dvojčíslí 35 nebo 36. Dvojčíslí na ríkasu tak jak je u prvního provedení označuje rok zařazení kordíků 1935 nebo 1936 do výzbroje čs. armády. Z druhé strany čepel je na ríkasu rovným písmem svislé za sebou vyražena výrobní značka Wlaszlovits Štos

Zdroj: Chladné zbraně Československa 1918–1953
autor Jan Zelený a Jiří Šmejkal rok 2013 – popis

Mikov

SINCE 1794

Tradiční český výrobce nožů

Československý letecký kordík vzor 1927

Mikov s. r. o.
407 79 Mikulášovice 741

Tel.: +420 412 394 113
E-mail: sales@mikov.cz

www.mikov.cz

Kordík pro důstojníky a rotmistry letectva

S myšlenkou na zavedení poboční zbraně pro důstojníky a rotmistry československého letectva přišel v roce 1925 generál Stanislav Čeček. Ten té době vedle své funkce přednosty Vojenské kanceláře prezidenta republiky vykonával i funkci přednosty III. odboru (leteckého) Ministerstva národní obrany. V armádě již byla zavedena šavle pro důstojníky, která však nebyla pro letce vhodná. Bylo proto rozhodnuto vytvořit pro ně kratší meččík. Původně gen. Čeček vyzval jednotlivé letecké pluky k podání návrhu na vzhled meččíku. Žádný z nich však nesplnil očekávání, a proto byl nakonec realizován návrh architekta Suchardy. Ten byl Věstníkem Ministerstva národní obrany z 28. listopadu 1925 zaveden po ruském vzoru pod názvem kordík. Z toho vyplývá, že až dosud u kordíku udávaný vzor 1927 je chybný a správné označení této pobočné zbraně žádný vzor nenese. Ve Věstníku je dále předepsáno: „Kordíky mají právo nositi a dostanou je veškeří Věstníkem MNO. jmenovaní polní piloti, polní pozorovatelé a letečtí střelci v hodnosti nejméně rotmistra.“

Kordík měl být nošen při všech služebních úkonech i všech reprezentačních příležitostech.

Ve službě měl být pomoci dvou řemínků s karabinkami zavěšen na důstojnickém opasku, k vycházkovému stejnojmennému se pak nosil pod blůzou. Třapec nebyl ke kordíku předepsán.

Ve Věstníku č. 41 z 6. srpna 1927 vyšly některé úpravy ve způsobu nošení kordíku. Bylo určeno, že závěsník s kordíkem se připínal kolem pasu pod blůzou tak, aby kordík visel v úhlu asi 35° a v takové výšce, aby jeho jílec mohl být uchopen volně upaženou levou rukou. V případě, že byl nošen pláštěm, prostrčil se kordík průstřihem pod přiklopkou levé kapsy tak, aby i s oběma závěsnými řemínky visel na vnější straně pláště.

Po okupaci Československa nacistickou Třetí říší přestal být kordík používán. Po úpravě státního znaku by ale stále jako vzor 1940 nošen důstojníky a rotmistry vzdušných sil Slovenského štátu.

K 1. prosinci 1945 bylo v rámci rozsáhlejších výstrojních úprav nošení šavle a kordíku v československé armádě zrušeno (VV MNO č. 46 z 1. prosince 1945).

Generál Stanislav Čeček

Narodil se 13. listopadu 1886 v Líšně (dnes část Bystřice u Benešova) v rodině lesmistra. Po ukončení obecné školy v Bystřici začal studovat v Táboře reálné gymnázium, ze kterého přešel na Obchodní akademii, kde v červenci 1904 odmaturoval. Zapsal se ke studiu na Vysoké obchodní škole a poté byl v Děčíně navzdory své výšce 165 cm odveden do armády. Rok prožil jako jednoročník dobrovolník v Praze na Smíchově u pěšího pluku č. 102 „Ludwig Fabini“, kde absolvoval i školu pro důstojníky v záloze. Po vojenské službě pracoval v bankovníctví a v roce 1911 se jako finanční úředník firmy Laurin a Klement přestěhoval se do Moskvy. Rusko miloval a během svého tamního působení přijížděl domů jen minimálně.

Po vypuknutí I. světové války měl v rámci mobilizace povinnost se vrátit do Rakousko-Uherska a nastoupit službu u svého pluku. Protože se ale v Rusku aktivně zapojoval do života krajanských spolků, a snil o svobodné české zemi, nepřicházelo to pro něj do úvahy. Namísto návratu domů vstoupil 30. 8. 1914 do tzv. České družiny – vojenské jednotky, která chtěla po boku Ruské armády bojovat proti Rakousko-Uhersku za svobodu slovanských národů.

Čeček se v České družině velmi brzy stal jedním z prvních českých důstojníků. Pro své velitelské a bojové schopnosti byl pověřován stále důležitějšími funkcemi a zákal celou řadu vyznamenání. Mimo jiné vypracoval bojový plán útoků tří českých pluků ve slavné bitvě u Zborova. 2. 9. 1918 byl povýšen na generálmajora a prodělal s českými legiemi celou slavnou tzv. Sibiřskou anabázi. Když byly české legie evakuovány z Vladivostoku do Československa, řídil celou operaci a do vlasti se vrátil posledním transportem až 15. 10. 1920.

Po příjezdu do Prahy z Ruska byl v rodné Bystřici u Benešova uvítán nejen svou matkou, zástupci obce a spolky, ale také členy Sokola a svými bývalými spolužáky. Po krátké repatriční dovolené byl

31. 12. 1920 jmenován zástupcem náčelníka hlavního štábu. Poté odjel do Paříže na vysokou válečnou školu. Po návratu byl 26.10.1923 jmenován přednostou vojenské kanceláře prezidenta republiky a následně 17. 11. 1924 přednostou leteckého odboru. Prostřednictvím „Masarykova leteckého fondu“ získával prostředky na rozvoj letectví a zasadil se o urychlené vybudování vojenského studijního leteckého ústavu.

Vedle služby v armádě měl ale i jiné zájmy. Věnoval se myslivosti, rybaření a rád hrál šachy, miloval výtvarné umění a to nejen pasivně, ale sám také maloval krajinky a modeloval zvířata. Naneštěstí se ale během dvacátých let u něj začaly projevovat následky starých zranění z bojů v Rusku a jeho zdravotní stav se postupně zhoršoval.

V roce 1929 byl jmenován vojenským velitelem Českých Budějovic a zdejší 5. pěší divize. Hrál také významnou roli při založení letiště v Plané a rozvoji československého letectví, například byl i úřadujícím předsedou Jihočeského aeroklubu.

Ještě na počátku roku 1930 Stanislav Čeček plánoval, že sepíše své paměti a podnikne studijní cestu ke Zborovu. Na jaře však musel nastoupit do nemocnice na operaci a krátce po ní, 29. května 1930 ve věku 43 let, zemřel. Při jeho pohřbu pozůstalým kondoloval i prezident T. G. Masaryk, který se před jeho urnou hluboce poklonil.

Československý letecký Kordík vzor 1927

Československý letecký kordík byl přiřazen výnosem ministerstva národní obrany z roku 1927 do výzbroje čs. armády, byl nošen důstojníky a rotmistry československého letectva. Zánikem čs. armády po obsazení republiky Němci v roce 1939 byl po úpravě státního znaku nadále nošen letectvem slovenského štátu

Jílec

Zdobená mírně prohnutá dvouramenná spodní záštita, nad rikasem je z čelní i zadní strany tvořena československým státním znakem (lvem) umístěným v kosočtverci který, je ohraničen kruhem. Vrchní větší rameno (dvouramenné) záštity má svým provedením představovat křídla dvouplošníku. Vkládané stříčky zdobeného jílice jsou z obou stran vyloženy rohovinou. Zakončen je pak čtverhrannou horní záštitou upevněnou oválnou šroubovací koncovkou (vrchním šroubem) všechny kovové části jílice jsou pokovené staromosazí.

Poznámka: ve verzi Mikov 2021

- na základě přání zákazníka lze provést i jiné druhy povrchových úprav např. zlacení)
- lze na vyžádání státní znak nahradit libovolným jiným znakem.
- stříčky jsou vyloženy „perletí“ jde o imitaci slonové kosti

Čepel

Čepel je rovná ocelová dvoubřitá v průřezu o tvaru kosočtverce s podélným a mírně vystouplým středovým hrotem kde špice čepel má pozvolné klenutí ostří. Na rikasu je u originálu vyražen lvíček s dvojčíslím 27 který označuje rok výroby kordíku 1927. Mezi lvíčkem a dvojčíslím je na čepeli vyražena ještě výrobní značka firmy Wlaszlovits Štos stylizovaná do čokovitého tvaru. Z druhé strany čepel je na rikasu vyraženo inventární číslo.

Poznámka: ve verzi Mikov 2021

- na rikasu čepel je značka výrobce Mikov
- na rikasu čepel z druhé strany je pořadové číslo limitované edice. Každý kus je originál.
- čepel je vyrobena z kvalitní nerezové oceli a zakalená na tvrdost 56 HRC

